

YLISTYKSEN KIELI

JOHDANTO:

- Onko Sinun helppo antaa positiivista palautetta toisille, kiittää toisia, arvostaa julkisesti toisten tekemisiä?
- Tapahtuuko se spontaanisti ja ylenpalttisesti vai harkitusti ja hillitysti?
- Kun istuu vaikkapa lätkämatsissa, voi nähdä ihan raavaiden suomalaisten miesten ratkeavan ihan liitoksistaan heidän riemuitessaan ja ylistäessään kotijoukkuetta ja jotakuta sen pelaajaa. Koko halli huutaa niin, että kurkku on kaikilla seuraavana aamuna kipeänä.
- Mutta sitten kun tullaan kirkkoon tai seurakuntaan, meno on ihan toisenlainen. Suomalaiseen kristillisyyteen kun kuuluu tietynlainen vakavuus, kunnioitus, hiljaisuus ja se, että tunteita ei pidä kovasti näyttää.
- Jumalalle annettu spontaani kiitos, ylistys ja palvonta ei ole ihan se ensimmäinen asia, joka leimaa suomalaista kristillisyyttä.
- Mistä se johtuu? Missä määrin siihen vaikuttaa meidän kansanluonteemme?
- Miten meidän kykymme ylipäätään ilmaista itseämme ohjaa meidän kristillisyyttämme?
- Mitä sana ylistys Sinulle sanoo? Miten miellät sen?
- Jumala haluaa meidän ylistävän Häntä! Raamattu kehottaa siihen lukemattomissa kohdissa.

[Ps. 22:23](#) Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää häntä.

[Ps. 96:2](#) Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa,

[Ps. 113:1](#) Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran nimeä.

[Ps. 148:2](#) Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa.

[Ps. 150:3](#) Ylistäkää häntä pasunan pauhulla, ylistäkää häntä harpuilla ja kanteleilla.

[Ps. 150:4](#) Ylistäkää häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla.

[Ps. 150:6](#) Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!

- Ylistäminen on Raamatussa olennainen osa kristityn elämää.
- Mitä ylistys on? Se on Jumalan kunnioittamista!
- Tämän lisäksi on monta tapaa määritellä ylistystä. Yksi tapa on jakaa se kolmeen alueeseen: kiitokseen, ylistykseen ja palvontaan.

KIITOS, YLISTYS JA PALVONTA?

1. KIITOS?

Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt... Ps 103:2

Minä kiitan aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. 1Kr 1:4

Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Hp 13:15

- Kiittäessämme Jumalaa me keskitymme siihen, mitä olemme Häneltä saaneet, mitä Hän on tehnyt meidän edestämme.
- Me olemme Hänelle kaikesta ikuisesta kiitollisuuden velassa. Emmekä voi koskaan maksaa takaisin Hänen hyvyyttään.
- Mutta me voimme ja saamme kiittää Häntä sanoillamme ja teoillamme!

2. YLISTYS

Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Lk 10:21

"Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut". Ilm 4:11

- Ylistys - erotuksena kiitoksesta - ei keskity siihen, mitä minä tai me olemme Jumalalta saaneet.
- Se keskittyy pikemminkin siihen, mitä Hän on ja mitä Hän on tehnyt.
- Ylistykseen liittyy usein Hänen vertaamistaan kaikkeen luotuun. Hän on paljon enemmän kuin kukaan tai mikään, missään ja koskaan!
- Ylistyksen ei pidä keskittyä siihen, miten minä ylistän vaan siihen, miksi Hän on ylistettävä!

3. PALVONTA

**Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on". Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti, lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistui-
eteen... Ilm 4:8-10**

- Mitä eroa on ylistyksellä ja palvonnalla?
- Palvonta keskittyy ainoastaan Jumalaan, Hänen pyhyiteensä, rakkauteensa, suuruuteensa - Hänen ominaisuuksiinsa ja persoonaansa.
- Palvonta on epäitsekäintä, mitä ihminen täällä maan päällä koskaan voi tehdä.
- Siinä kolmiyhteinen Jumala on kaiken huomiomme keskipisteessä - en minä, minun iloni ja murheeni, tai kukaan muukaan. Ei myöskään se, miten minä ylistän tai palvon Häntä. Ainoastaan Jumala.
- Palvoessamme me voimme ja saamme unohtaa itsemme. Silloin ikäänkuin Jumala on ainoa todellisuus, eikä muuta todellisuutta olekaan.
- Se on kaiken kunnian antamista yksin Hänelle.
- Ja vaikka se ei olekaan palvonnan tarkoitus ja päämäärä, se jos mikä myös auttaa meidät omien ilojemme ja murheidemme yläpuolelle.
- **Sovellutus:**
 - Meillä Satamassa on otettu ihan tietoisesti huomioon nämä kolme aluetta esimerkiksi näissä Sataman Iltojen ylistyksissä.
 - Laulut keskittyvät ensin kiittämiseen, sitten ylistykseen ja lopuksi palvontaan.
 - Ylistyksen johtajien tehtävä on auttaa seurakuntaa kohti palvontaa. Niin että me yhdestä suusta ja sydämeistä palvoisimme Häntä.
 - Miksi? Siksi että seurakunnan ainut tehtävä on kunnioittaa Jumalaa ja tuoda Hänelle kunniaa! Kaikella mahdollisella tavalla.
 - Eikä sillä ole paljon väliä, miten se tapahtuu!

MILJOONALLA TAVALLA!

- Toisin kuin yleensä ajattelemme, ei ole vain yhtä tapaa ylistää. Ylistäminen ei ole vain laulamista ja käsien nostamista. Se ei ole vain tunnelmoimista hämärässä.
- Me voimme ja meidän tulisi kiittää, ylistää ja palvoa Jumalaa koko elämällämme, teoillamme, asenteillamme, sanoillamme, olemuksellamme ja valinnoillamme.
- Meidän elämämme tulisi olla sopusoinnussa sanojemme kanssa.
- Jeesus sanoi: *Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?* Lk 6:45-46
- Amerikkalaisella Casting Crownsilla on biisi "Lifesong", jonka kertosäe kuuluu: "Let my lifesong sing to You!" Vapaasti käännettynä: "Anna elämäni laulaa Sinulle!"
- Vaikka me kohottaisimme kätemme kattoon asti, mutta emme kunnioittaisi Jumalaa elämällämme, se olisi ihan turhaa.
- Tässä yhteydessä on syytä korostaa, ettei ylistys ole kiinni persoonallisuudesta eikä kulttuurista.
- Eikä edes tietynlaisesta teologisesta näkemyksestä.
- Monissa vanhoissa virsissä on väkevä ylistyksen pohjavire, vaikka monen nykyihmisen (minun myös) on vaikea yhdistää Jumalan ylistystä ja joskus kovin melankolista säveltä toisiinsa.
- Jumala haluaa, että koko meidän elämämme kunnioittaisi ja kirkastaisi Häntä ja Hänen nimeään.

- Se on itse asiassa koko meidän elämämme tarkoitus!
- Siksi meidät on luotu: *Siksi meidän, jotka olemme jo ennalta saaneet panna toivomme Kristukseen, tulee elää Jumalan kirkkauden ylistykseksi.* Ef 1:12
- Eikä ylistys ole kiinni muodoista. Ei laulutaidoista tai ilmaisutaidoista. Eikä edes toisten seurasta.
- Oletko ylistänyt Jumalaa yksinäsi - ääneen?
- Otan esiin vielä yhden tärkeän kysymyksen, joka liittyy kaikkeen kiittämiseen, ylistykseen ja palvon-taan.
- Voiko Jumalaa aina kiittää ja ylistää?

OLOSUHTEISTA HUOLIMATTA

Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa... Kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. 1Ts 5:18, 20
Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi - ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. Fl 4:6-7

- Jumalan kiittäminen ja ylistäminen ei ole kiinni olosuhteista, eikä mielialasta.
- Meidän on mahdollista kiittää aina Jumalaa - tunteista huolimatta.
- Koko kristityn elämä on sen opettelemista, että heitämme Jeesukselle murheemme ja luotamme Häneen.
- Tästä lopuksi yksi voimakas esimerkki Raamatusta:

Ja Job sanoi: "Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran nimi. Job 1:2118

- Kun Raamatun suurin kärsijä, Job, oli menettänyt lapsensa, omaisuutensa, maineensa ja terveytensä, mitä hän teki?
- Kiroamisen sijasta hän kiitti ja ylisti Jumalaa.
- Hän antoi suurimmassakin tuskassaan kunnian ja kiitoksen Jumalalle - vaikka tunteet eivät varmaan-kaan sitä tukeneet...
- Jumala on aina suurempi kuin meidän tuskamme, murheemme ja ilomme.
- Häntä voi ja saa kiittää joka tilassa ja ihan kaikesta.
- Sillä Hän pystyy kääntämään kaiken niinden parhaaksi, jotka Häntä rakastavat.
- Kiitetty, ylistetty ja palvottu olkoon Hänen nimensä!!!